

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **P. Ž.,** zast. JUDr. Františkem Mozgou, advokátem, se sídlem Špitálka 41, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2011, č. j. 8 Ca 125/2008 - 48,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2011, č. j. 8 Ca 125/2008 - 48, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 24. 1. 2008, č. j. PPR-1263/K-PK-2007, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitele Policie České republiky správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2535/2003. Tímto prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce podle § 55 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 186/1992 Sb.“, s účinností od 1. 1. 2007 nahrazen zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů - pozn. soudu), § 4 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 143/1992 Sb.“), a podle § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 330/2003 Sb.“), zařazen dnem 1. 1. 2004 do 7. platové třídy.

V odůvodnění rozhodnutí o odvolání policejní prezident uvedl, že žalobce byl dnem 1. 1. 2004 zařazen do 7. platové třídy, funkce 3. 2. 1., jako policejní inspektor skupiny dopravní policie správy Jihomoravského kraje. Současně mu byla započtena délka praxe 23 let a 38 dnů a byl zařazen do 10. platového stupně. Podle bodu 3. 2. 1. Katalogu prací obsaženého v Příloze nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě (dále jen „nařízení vlády č. 469/2002 Sb.“), se do 7. platové třídy zařadí zaměstnanec, který plní základní úkoly policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení a s případným využitím služebního psa. Do 8. platové třídy se pak zařadí policista, který vykonává službu policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s možným využíváním technických pomůcek, prostředků nebo služebních zvířat, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Policejní prezident uvedl, že při plnění základních úkolů policie podle charakteristiky 7. platové třídy není výslovně zmíněna možnost využívání technických prostředků a pomůcek. To však neznamená, že by policista zařazený do 7. platové třídy nevyužíval přidělené technické prostředky. Jedná se o obecné či běžné technické prostředky a pomůcky, které slouží k plnění základních úkolů policie i k případnému odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení. Činnost policisty zařazeného v 8. platové třídě je kvalitativně odlišná a náročnější, než je odhalování a vyřizování přestupků v blokovém řízení u policistů v 7. platové třídě, využívají se zde také speciální technické prostředky a pomůcky v rámci odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Důvodem pro zařazení žalobce do 7. platové třídy byla podle policejního prezidenta zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. K tomu žalobce disponuje technickými prostředky a pomůckami (CESIG TRAVIMO, R7CCD, váhy nápravných tlaků HAENNI, videotechnika, přenosné PC s pátráním po osobách a motorových vozidlech, alkotester Dräger), bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně přestupků v silniční dopravě, nebylo možno dostát. Přisvědčení žalobcově argumentaci by vedlo k absurdním závěrům, že policista zařazený v 7. platové třídě by nemohl používat žádné přidělené technické prostředky a pomůcky, čímž by nemohl vyřizovat přestupky v blokovém řízení, neboť by nemohl spolehlivě zjistit skutkový stav. Proto policejní prezident shledal zařazení žalobce do 7. platové třídy nejen odpovídající organizačnímu řádu Policie České republiky, platné systemizaci pracovních míst popisem funkce, ale i s charakteristikou platové třídy a katalogem prací. V souladu s § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. byl žalobce zařazen do platové třídy, v níž jsou v katalogu prací zahrnuty příklady prací porovnatelné s požadovanou prací z hlediska složitosti, odpovědnosti, psychické a fyzické náročnosti.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2011, č. j. 8 Ca 125/2008 - 48, bylo rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 24. 1. 2008, č. j. PPR-1263/K-PK-2007, zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku soud odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, a ze dne 12. 9. 2008, č. j. 6 Ads 13/2008 - 77,

týkající se zařazování do platových tříd, podle nichž není podstatné užívání technických prostředků a pomůcek, nýbrž záleží jen na tom, k činnosti jaké povahy je policista užívá. Důvodnou shledal soud námitku, že žalovaný se nevypořádal s rozdílem mezi plněním základních úkolů dopravní policie (7. platová třída) a výkonem služby dopravní policie (8. platová třída). I podle katalogu prací je zřejmé, že existuje rozdíl mezi úkoly spadajícími do 7. platové třídy a do 8. platové třídy. Ve správním spise se podle soudu nachází kopie listiny s označením „Náplň služební činnosti“, nprap. Ž. P., číslo průkazu 217208, ze dne 8. 1. 2004, v níž je pod bodem 3. „Hlavní úkoly a povinnosti“ uvedeno: *„výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků.“* Takto popsaný úkol žalobce se přitom shoduje s definicí výkonu služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou v 8. platové třídě podle katalogu prací 3. 2. 1., jenž je přílohou nařízení vlády č. 469/2002 Sb.

Soud citoval § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., z něhož vyplývá, že žalobce měl být zařazen do takové platové třídy, do níž náleží na něm požadovaná nejnáročnější práce a plnění kvalifikačních předpokladů. Podle výše citované „Náplně služební činnosti“ ze dne 8. 1. 2004 patří mezi hlavní úkoly žalobce též činnost, která se svým popisem shoduje s jednou z činností, které jsou zařazeny pod bodem 3. 2. 1. katalogu prací do 8. platové třídy. Za tohoto stavu věci pak je třeba učinit závěr, že žalobci by měla náležet právě 8. platová třída. Závěr policejního prezidenta, že zařazení žalobce do 7. platové třídy bylo v souladu mj. s charakteristikou platové třídy a katalogem prací, je tak podle soudu nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost. Pokud bylo žalobci v rámci „Náplně služební činnosti“ uloženo vykonávat činnost uvedenou v 8. platové třídě podle katalogu prací, pak jeho zařazení do 7. platové třídy odporuje právnímu předpisu. V případě, že by tedy policejní prezident trval na tom, že žalobci náleží nejvýše 7. platová třída, musel by upravit „Náplň služební činnosti“ žalobce tak, aby v ní nebyla žádná činnost náležející do 8. platové třídy, případně objasnit, z jakých důvodů považuje činnost označenou jako *„výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků“* za činnost náležející do 7. platové třídy, ačkoliv je v katalogu prací zařazena do 8. platové třídy. Soud tedy rozhodnutí policejního prezidenta zrušil pro nepřezkoumatelnost z důvodu nesrozumitelnosti a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Ve včasné kasační stížnosti žalovaná (dále též „stěžovatelka“) uplatnila důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka v kasační stížnosti namítla nesprávnost závěru soudu, podle něhož úkol žalobce vyplývající z náplně služební činnosti se shoduje s definicí výkonu služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou v 8. platové třídě podle katalogu prací 3. 2. 1. V 7. platové třídě je zařazena taková činnost policisty, která je plněním základních úkolů policie, při které případně dochází k odhalování a vyřizování přestupků, a to výhradně těch, které jsou vyřizovány v blokovém řízení. Naproti tomu do 8. platové třídy je zařazen výkon služby policie, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Inspektor zařazený v 7. platové třídě odhaluje a vyřizuje přestupky pouze v blokovém řízení. Objasňování a vyřizování přestupků jinak než v blokovém řízení jsou normou kvalifikovány jako náročnější, a proto jsou zařazovány do

8. platové třídy. Zrušené rozhodnutí policejního prezidenta konstatuje, že důvodem zařazení žalobce do 7. platové třídy je zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. Soud se ovšem s takto vymezeným rozdílem mezi platovými třídami vůbec nezabýval, což činí jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným. Stěžovatelka dále odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2011, č. j. 6 Ads 93/2010 - 160, podle něhož *„(...) závěr městského soudu, že stěžovatelům, není svěřeno objasňování a vyřizování přestupků, je tak správný, takže jejich zařazení, pokud jde o nejnáročnější práci, kterou mají vykonávat, proto odpovídá 7. platové třídě*". Stěžovatelka dále obecně odkázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu ve věcech vedených pod sp. zn. 3 Ads 113/2007, 3 Ads 11/2008, 6 Ads 130/2007, 6 Ads 93/2008, 6 Ads 125/2009 i na usnesení Ústavního osudu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. IV ÚS 786/08. Z těchto důvodů stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2011, č. j. 8 Ca 125/2008 - 48, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že považuje za zcela zásadní existenci zcela totožného výčtu jeho činností před přijetím nařízení vlády č. 330/2003 Sb., v důsledku něhož došlo k přechodu na šestnáctitřídní platový systém. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2008, č. j. 3 Ad 11/2008 - 73, týkajícího se skutkově zcela shodného případu. I v tomto případě Nejvyšší správní soud judikoval, že zůstala nezodpovězena otázka, na základě čeho se žalovaná rozhodla považovat práci vykonávanou žalobcem napříště za příslušející do 7. platové třídy, když ji dříve považovala za náležející do 8. platové třídy. Žalobce dále uvedl, že vykonával stále stejnou činnost bez ohledu na to, jak je uvedena v náplni služební činnosti ze dne 8. 1. 2004. Obě činnosti se liší kromě dat pouze v tom, že místo původní platové třídy 8.01 bylo napsáno 7.01 a místo slov „výkon služby policie" se nově uvádí „plnění základních úkolů policie". Žalobce také namítl, že žalovaná nebere v potaz skutečnost, že některé přestupky jím zjištěné při výkonu služby za pomoci technických prostředků nelze řešit v blokovém řízení. Zásadní je nejenom ta skutečnost, že žalobce nevyužíval pouze technických prostředků určených do 8. platové třídy, ale zejména to, že těmito prostředky prokazatelně nevyřizoval pouze ty přestupky, které se řeší v blokovém řízení, ale i ty, které se řeší mimo blokové řízení. Jako příklad uvedl žalobce váhy Haenni na zjištění překročení váhy vozidla, které měl k dispozici jedině útvar, u něhož sloužil, přičemž zjištěné přestupky nebylo možné řešit v blokovém řízení. To samé platí i pro přestupky zjištěné alkoholtesterem Dräger nebo videozařízením GESIG TRAVIMO měřícím rychlost či měřičem rychlosti RAMER. Stanovená 7. platová třída tedy neodpovídala běžné náplni činnosti žalobce.

K odkazu žalované na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalobce uvedl, že v případě věci vedené pod sp. zn. 3 Ads 11/2008 Nejvyšší správní soud vytkl Městskému soudu v Praze opomenutí zásadní vady správního rozhodnutí spočívající v nepřezkoumatelnosti. V rozsudku vydaném ve věci sp. zn. 6 Ads 130/2007 považuje Nejvyšší správní soud za základní kritérium při zařazování do platových tříd podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb. charakteristiku těch prací, které policista skutečně vykonává. Ty přitom spočívají i ve vyřizování těch přestupků, které nelze vyřešit v blokovém řízení. Žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelkou v kasační stížnosti uplatněny. Neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 3 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Policista má podle § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 186/1992 Sb. nárok na služební příjem podle zvláštních zákonů. Mezi ně v posuzovaném případě náleží zákon č. 143/1992 Sb., podle jehož § 4 odst. 1 a 2 se zaměstnanec zařadí do platové třídy na základě druhu práce a v jeho rámci na něm požadovaných nejnáročnějších prací a plnění kvalifikačních předpokladů, přičemž mu náleží platový tarif stanovený pro platovou třídu, do které je zařazen, ve výši a za podmínek stanovených prováděcích právním předpisem vydaným podle § 23. Jím je nařízení vlády č. 330/2003 Sb., který v § 2 odst. 1 a v § 3 odst. 1 uvádí, že kvalifikační předpoklady vzdělání potřebné pro výkon prací zařazených do jednotlivých platových tříd stanoví zvláštní právní předpis (katalog prací) a že zaměstnavatel zařadí zaměstnance podle § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb. do platové třídy, ve které je v katalogu prací zařazena nejnáročnější práce, jejíž výkon zaměstnavatel na zaměstnanci požaduje.

Katalog prací je obsažen v Příloze nařízení vlády č. 469/2002 Sb. Podle jejího bodu 3.2.1 (Policie, policejní inspektor) se do 7. platové třídy zařadí policista, který plní základní úkoly policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení a s případným využitím služebního psa (hlídková služba). Do 8. platové třídy se pak podle stejného ustanovení Přílohy nařízení vlády č. 469/2002 Sb., zařadí policista, který vykonává službu policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s možným využíváním technických pomůcek, prostředků nebo služebních zvířat, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie (obchůzková služba, dozorčí služba, vedení směn, hlídkové služby).

Právní otázkou zařazení policisty do 7. nebo 8. platové třídy se Nejvyšší správní soud již v minulosti několikrát zabýval. V rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, který byl publikován pod č. 1497/2008 Sb. NSS, dospěl Nejvyšší soud k následujícím závěrům: *„Využíváním technických prostředků a pomůcek uvedených v 8. platové třídě podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, se rozumí využívání speciálních technických prostředků a pomůcek vztahujících se k charakteristice prací uvedených v této třídě, a nikoliv využívání jakýchkoliv, tj. i zcela běžně užívaných, technických prostředků a pomůcek, které jsou užívány i policisty zařazenými v nižších platových třídách. Důvodem pro zařazení policisty do 8. platové třídy není sama o sobě skutečnost, že využívá jakékoliv přidělené technické prostředky a pomůcky, ale užívání speciálních a náročnějších technických prostředků a pomůcek konkretizovaných ve větě první.“*

Dále se v rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, uvádí, že „*výkon služby policie podle 8. platové třídy, spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, je činnost kvalitativně odlišná a náročnější, než je odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení u policistů zařazených v 7. platové třídě. Podle Nejvyššího správního soudu je důvodem pro zařazení žalobce do 7. platové třídy zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. Přidělené technické prostředky a pomůcky žalobce používá při odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, a to pouze v rámci blokového řízení. Jednou z charakteristik blokového řízení podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je, že přestupek v něm lze projednat za předpokladu, že byl spolehlivě zjištěn. K tomu žalobce disponuje shora vymezenými technickými prostředky a pomůckami, bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně dopravních přestupků, nebyl s to dostát. Přisvědčení argumentaci žalobce by vedlo k absurdním závěrům, že policista zařazený v 7. platové třídě by nemohl používat žádné přidělené technické prostředky a pomůcky, čímž by zřejmě nemohl vyřizovat přestupky v blokovém řízení, neboť při absenci běžných technických prostředků a pomůcek by přestupek nemohl být spolehlivě zjištěn.*“

Také v dalších rozsudcích ze dne 19. 2. 2008, č. j. 4 Ads 111/2007 - 80, ze dne 11. 6. 2009, č. j. 6 Ads 93/2008 - 107, a ze dne 23. 2. 2011, č. j. 6 Ads 93/2010 - 160, které jsou dostupné na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud dovodil, že využívání přidělených technických prostředků a pomůcek uvedených v 8. platové třídě není samo o sobě důvodem pro zařazení policisty do této platové třídy a že důvodem pro jeho zařazení do 7. platové třídy je zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. S těmito závěry se ztotožňuje Nejvyšší správní soud i v nyní projednávané věci a nemá žádný důvod se od nich odchýlit.

Městský soud v Praze v souladu s touto judikaturou správně nepřisvědčil tvrzení žalobce o nutnosti jeho zařazení do 8. platové třídy kvůli využívání technických prostředků uvedených v této platové třídě. Dále Městský soud v Praze vyšel z „Náplně služební činnosti“ ze dne 8. 1. 2004, podle níž patřil mezi hlavní úkoly žalobce též „*výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků.*“ Tento úkol se podle závěru napadeného rozsudku shoduje s jednou z činností, které jsou podle bodu 3.2.1. katalogu prací obsaženy v 8. platové třídě, takže žalobce by měl být zařazen právě do této platové třídy. Uvedený závěr Městského soudu v Praze je však v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, podle níž je rozlišujícím kritériem pro zařazení policisty do 7. nebo 8. platové třídy zejména to, zda jeho činnost spočívá v odhalování a vyřizování přestupků v blokovém řízení nebo zda spočívá v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení. Navíc „*výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků.*“ je obsažen v 7. i 8. platové třídě, takže tato činnost nemůže být rozlišujícím kritériem pro zařazení policisty do jedné z nich.

Městský soud v Praze tedy pochybil, když dospěl k závěru o nutnosti zařazení žalobce do 8. platové třídy na základě zjištění, že žalobce měl v náplni služební činnosti uveden též úkol „*výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků.*“ V tomto

směru tedy došlo v předcházejícím řízení k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, v důsledku čehož došlo k naplnění důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

V posuzované věci se měl Městský soud v Praze podle shora uvedené judikatury zabývat skutečnou náplní žalobce, aby mohl posoudit, zda žalobce v rozhodné době vykonával činnosti související s odhalováním a vyřizování přestupků v blokovém řízení nebo zda vykonával rovněž činnosti spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení.

Žalobou napadené rozhodnutí učinilo závěr, že činnost žalobce souvisela s přestupky v blokovém řízení, neboť pouze v jeho rámci žalobce používal přidělené technické prostředky a pomůcky. Jednou z charakteristik blokového řízení je totiž podle policejního prezidenta to, že přestupek v něm lze projednat za předpokladu jeho spolehlivého zjištění, přičemž k tomu měl žalobce k dispozici technické prostředky a pomůcky (CESIG TRAVIMO, R7CCD, váhy nápravných tlaků HAENNI, videotechnika, přenosné PC s pátráním po osobách a motorových vozidlech, alkotester Dräger), bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně přestupků v silniční dopravě, nemohl dostát. S tímto závěrem odvolacího orgánu však žalobce v žalobě polemizoval a namítal, že některé přestupky jím zjištěné při výkonu služby za pomoci zmíněných technických prostředků nelze řešit v blokovém řízení a že jimi prokazatelně vyřizoval i takové přestupky, které se řeší mimo blokové řízení. Jako příklad žalobce uvedl váhy HAENNI na zjištění překročení váhy vozidla, které měl k dispozici jedině útvar, u něhož sloužil, přičemž přestupky zjištěné za pomoci tohoto zařízení nebylo možné řešit v blokovém řízení. To samé platí podle žalobce i pro přestupky zjištěné alkoholtesterem Dräger, videozařízením GESIG TRAMINO měřícím rychlost či měřičem rychlosti RAMER.

Městský soud v Praze se však těmito žalobními námitkami zpochybňujícími závěr žalobou napadeného rozhodnutí o činnosti žalobce související jen s přestupky řešenými v blokovém řízení vůbec nezabýval, ačkoliv právě takové posouzení bylo podle uvedené judikatury rozhodující pro zařazení žalobce do 7. platové třídy, které bylo v dané věci učiněno služebními funkcionáři. Kasační stížností napadený rozsudek tak postrádá rozhodný důvod pro zařazení žalobce do příslušné platové třídy, a proto je ho nutné v tomto směru považovat za nepřezkoumatelný. V dané věci byl tedy naplněn i důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. V něm bude Městský soud v Praze podle § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán právním názorem, který Nejvyšší správní soud vyslovil v tomto zrušovacím rozhodnutí. V dalším řízení se tedy bude Městský soud v Praze na základě žalobních námitek zevrubně zabývat skutečnou pracovní náplní žalobce a posoudí, zda žalobce řešil přestupky pouze v rámci blokového řízení a byl tak správně zařazen do sedmé platové třídy, nebo taktéž vykonával činnosti spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení a měl tak být oproti závěru služebních funkcionářů zařazen do osmé platové třídy.

V novém rozhodnutí Městský soud v Praze podle § 110 odst. 2 věty první s. ř. s. rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu